نگاه

اوگاندا: صلح پرهزینه

کریستینه هاریس

از ۲۰ سال پیش به این سو، شبه‌نظامیان موسوم به «ارتش مقاومت لردها» در شمال اوگاندا، دست به کشتار و ترور مردم این مناطق زده‌اند و اکثر مردم شمال اوگاندا برای حفظ جان خود در اردوگاه‌های پناهجویان زندگی می‌کنند. اما حال کورسوی امیدی برای صلح باز شده است، صلحی پرهزینه که تنها با عفو عمومی جنایتکاران و تروریست‌های ارتش مقاومت لردها امکان‌پذیر است. ارتش مقاومت لردها (LRA) در دهه گذشته همواره دست به ربایش ده‌ها هزار دختر و پسر جوان اوگاندایی می‌زند و از آنها به عنوان بچه سرباز و برده‌های جنسی سوء استفاده می‌کند. لب‌ها و گوش‌های بریده شده و پیکرهای مثله شده قربانیان ارتش لردها همچون تصاویری وحشتناک در خاطره مردم اوگاندا حک شده است. بیش از یک میلیون نفر از این مردم از ترس حمله‌های افراد این به اصطلاح ارتش، در حال حاضر در اردوگاه‌های فراریان و پناهجویان زندگی می‌کنند. ارتش اوگاندا هم تا به امروز موفق به دستگیری رهبر ارتش لردها یعنی «کانی» نشده و عملیات نظامی علیه وی همواره با ناکامی روبه‌رو بوده است. و در این میان، این کانی است که حکومت ترور و وحشت خود را به سوی شرق کنگو و جنوب سودان گسترش می‌دهد. بنا بر اطلاعات به دست آمده، رهبر تروریست‌های اوگاندا در حال حاضر در جمهوری دموکراتیک کنگو مخفی شده است. در آنجا هم همه تلاش‌های نیروهای کلاه‌آبی سازمان ملل برای بازداشت این رهبر فراری اما فعال اوگاندایی، باشکست روبه‌رو شده است. با این حال دیوان بین‌المللی رسیدگی به جنایات جنگی در «دن‌هاگ» همچنان به دستگیری کانی امیدواری دارد. در پاییز ۲۰۰۵ بود که این دیوان حکم جلب کانی و چهار نفر از فرماندهان ارشد ارتش لردها را صادر کرد و پرونده‌ای تشکیل شد که در آن از این پنج نفر به عنوان جنایتکاران جنگی و جنایتکاران علیه بشریت یاد شده است. اما دولت اوگاندا به ریاست «یووری موسونی» که زمانی خود از دیوان بین‌المللی رسیدگی به جنایات جنگی خواسته بود تا در جهت دستگیری و مجازات جنایتکاران جنگی در شمال اوگاندا اقدامی بکند، به ناگاه و در حرکتی شوکه‌کننده خواستار آن شده است که با میانجیگری دولت جنوب سودان با نمایندگان ارتش لردها برای مذاکرات صلح ملاقات کند. پیشنهادهای دولت اوگاندا به رهبر تروریست‌ها بسیار هم دست و دلبازانه است: در صورت واکنش مثبت «جوزف کانی» به هنگام مذاکرات، دولت اوگاندا خود را متعهد به اعلام عفو عمومی کرده است و این پیشنهاد تایید موسونی را به همراه دارد. جالب‌تر اینکه دولت اوگاندا در سال ۲۰۰۲ و در شهر رم به صورت رسمی متعهد شده بود که همه تلاش خود برای دستگیری وتحویل کانی به دیوان بین‌المللی رسیدگی به جنایت‌های جنگی را به‌کار گیرد. علاوه بر آن موسونی همواره سازمان ملل را متهم می‌کرد که آن طور که باید و شاید برای دستگیری کانی درکنگو تلاش نمی‌کند. رئیس جمهور اوگاندا در این مورد عقیده داشت: «نیروهای سازمان ملل به دلیل شکست‌های متعدد در مورد دستگیری کانی، از آن شور و حال اولیه افتاده‌اند.» «رابرت کابوشنگا» سردبیریکی از نشریات اوگاندا می‌گوید: «ما ترجیح می‌دادیم که این جنایتکاران را دستگیر وتحویل دادگاه بدهیم اما متاسفانه نه دولت اوگاندا و نه دیوان بین‌المللی موفق به اجرای این کار نشدند و علت این ناکامی هم چیزی نیست جز آنکه هیچ‌کدام از این دو نهاد از همکاران و هم پیمانان کارآمد درمنطقه برخوردار نیستند.» علاوه بر آن و به گفته این سردبیر اوگاندایی علت دیگر این ناکامی، عدم صدور مجوز دولت کنگو برای سازمان ملل و دولت اوگاندا برای حل مسئله کانی در خاک کنگو است. «اولریش دلیوس» از اعضای یکی از سازمان‌های حقوق بشری ضمن انتقاد از دیوان بین‌المللی، عقیده دارد که دستور این دیوان مبنی بر دستگیری شورشیان منسوب به ارتش لردها از همان بدو امر، مسئله‌ای غیرواقعی بود. دلیوس این سئوال را مطرح می‌کند: «اگر هیچ دولتی حاضر به دستگیری و تحویل این افراد به دن هاگ نشد چه اتفاقی می‌افتد؟» با این حال، دیوان بین‌المللی رسیدگی به جنایات جنگی هنوز هم بر این باور است که دیگر کشورها با این دیوان در این مورد همکاری دارند. در یکی از بیانیه‌های رسمی دیوان آمده است: «دولت‌های اوگاندا، سودان و جمهوری دموکراتیک کنگو متعهد شده‌اند تا دستور این دیوان مبنی بر دستگیری افراد ارتش لردها را به مورد اجرا گذارند و دیوان نسبت به این تعهد و صورت تحقق پذیرفتن وعده این دولت‌ها، اطمینان کامل دارد.» رئیس نمایندگی «بنیاد فریدریش- ابرت» در اوگاندا یعنی «یورگن پترس» عقیده دارد که هیچ پیروزی‌ای برای دیوان بین‌المللی در این مناقشه متصور نیست. به کارگیری سیاست آشتی به جای راه‌حل نظامی همواره خواسته توده‌های عظیم گروه‌های جامعه مدنی بوده است، حتی اگر این خواسته پدیدآورنده یک تناقض باشد. به عقیده دلیوس اقدامات دیوان بین‌المللی می‌تواند بزرگترین مخاطرات را برای برقراری صلح در اوگاندا ایجادکند. شخص موسونی هم تا دو هفته پیش از موافقت با مذاکرات صلح به شدت با آن مخالف بود و حتی پیشنهاد دیوان در این مورد را رد می‌کرد. دلیوس در ادامه می‌گوید: «هرگز مانند امروز تا این اندازه به صلح نزدیک نشده‌ایم. من موافق مذاکرات صلح هستم و اگر جای مقامات اوگاندا بودم برای یک بار هم که شده شانسی برای مذاکرات صلح قائل می‌شدم. به نظر من در حال حاضر تنها امکان برقراری صلح در شمال اوگاندا، برگزاری همین مذاکرات است.» «راینهارد مرکل» استاد حقوق جزایی و فلسفه حقوق در دانشگاه هامبورگ می‌گوید: «دیوان بین‌المللی می‌تواند حداقل بر روی کاغذ، دستور خود مبنی بر بازداشت کانی را لغو کند، در صورتی که عفو عمومی از نظر سیاسی کاری عاقلانه و در جهت رهایی یک منطقه از شر مناقشه‌ای خانمان‌برانداز باشد. اگر عفو عمومی درست و صحیح انجام شود، می‌تواند پایه‌گذار نوعی عقلانیت باشد و بدین صورت وضعیتی عادی و متوازن در منطقه برقرار شود. پس بهتر است دستور عفو عمومی بر دستور تعقیب مجازات این جنایتکاران ترجیح داده شود.»

منبع: دویچه وله

در آستانه برگزاری نشست گروه هشت در روسیه رخ داد

مرگ بن لادن چچن

گروه بین‌الملل، فرزانه سالمی: در آستانه برگزاری نشست گروه هشت در سن‌پترزبورگ، «شامیل باسایف» یکی از رهبران شورشیان چچن کشته شد و به این ترتیب برگی برنده در اختیار «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهور روسیه و متحدانش در چچن قرار گرفت. شورشیان چچن در یازده سال گذشته دو جنگ تمام‌عیار را با ارتش روسیه تجربه کرده بودند و اخیراً هم برنامه‌ای همه‌جانبه را برای رواج بی‌ثباتی و خشونت در جمهوری‌های منطقه قفقاز شمالی ترتیب داده بودند. ولادیمیر پوتین بلافاصله پس از اعلام خبر کشته شدن «شامیل باسایف» هشدار داد که انتظار نمی‌رود خشونت‌ها با کشته شدن باسایف پایان پذیرد. این فرمانده شورشیان چچن از طراحان گروگانگیری سه‌روزه مدرسه بسلان در سال ۲۰۰۴ میلادی بود که در جریان آن ۳۳۱ گروگان، جان خود را از دست دادند. باسایف همچنین در برنامه گروگانگیری در تئاتر مسکو در سال ۲۰۰۲ میلادی نیز که به مرگ ۱۲۹ نفر منجر شد، دست داشت. طرح‌ریزی اشغال بیمارستانی در شهر «بودیونوسک» در سال ۱۹۹۵ میلادی نیز که به مرگ ۱۰۰ نفر منجر شد به باسایف نسبت داده می‌شود. مقامات روسی معتقدند مرگ باسایف، اقدامی نمادین به سود کرملین به شمار می‌رود زیرا او «بی‌رحم‌ترین دشمن روسیه» شناخته می‌شد. با این وجود، مقامات روسی تاکید دارند که مسئله جدایی‌طلبی شورشیان چچن، تنها بخش کوچکی از چالش بزرگ پیش روی دولت روسیه است، زیرا افراط‌گرایی در تمام شکل‌های آن در روسیه تشدید شده است و کشته شدن باسایف هم آخرین حلقه این ماجرا نیست. باسایف که معمولاً با شمایل و لباس نظامی و ریش در تصاویر دیده می‌شد، فرمانده ارشد شورشیان چچن و یکی از بزرگترین دشمنان روسیه به شمار می‌آمد. وی سال گذشته طی مصاحبه‌ای در دفاع و توجیه گروگانگیری بسلان ادعا کرده بود مسئولیت کشته شدن گروگان‌های بسلان به عهده روسیه است زیرا این اقدام، در تلافی وحشی‌گری روس‌ها در کشتن هزاران کودک و زن چچنی انجام پذیرفته است. خبر کشته شدن باسایف همراه با تصاویری از بقایای یک کامیون مملو از مواد منفجره از تلویزیون روسیه پخش شد و حاکی از مرگ او و دوازده تن از جنگجویان چچنی بود. اما اخباری از چگونگی وقوع این انفجار و علت وقوع آن منتشر نشد. کشته شدن باسایف در جمهوری «اینگوشتیا» هم تا حد زیادی نمادین بود زیرا این منطقه در دو سال اخیر، صحنه خشونت‌های شدید و گسترده‌ای بود. در همین حال، «نیکلای پاتروشف» رئیس سرویس امنیتی فدرال روسیه تاکید کرده است که عملیات مذکور، با جمع‌آوری اطلاعات از کشورهایی انجام پذیرفته که برای چچن سلاح می‌فرستادند. از سوی دیگر، «پاتروشف» به تلاش شامیل باسایف و گروهش برای انجام حمله‌ای تروریستی در اینگوشتیا و تحت فشار قرار دادن مقامات روسیه در زمان برگزاری نشست گروه هشت در این کشور اشاره کرده است. واکنش ولادیمیر پوتین به مرگ باسایف، به همین جمله خلاصه می‌شد: «تبریک می‌گویم.» علاوه بر پوتین، نخست‌وزیر چچن که از حامیان کرملین به شمار می‌رود هم به کشته شدن باسایف واکنش نشان داد اما از اینکه نتوانسته است به دست خودش این کار را صورت دهد، ابراز تاسف کرد. منابع چچنی اما کشته شدن باسایف را به عنوان «حادثه‌ای اتفاقی و ناشی از انفجار یک کامیون» توصیف کرده و اصرار دارند که هیچ عملیات خاصی در این جریان صورت نگرفته است. مرگ باسایف در ادامه تلاش‌های مسکو برای نابود کردن رهبران شورشیان چچن در پانزده ماه اخیر می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. ماه گذشته نیز «عبدالخلیم سادالایف» رهبر سیاسی شورشیان چچن به دست نیروهای امنیتی روسیه و چچن کشته شده بود. وی در واقع جانشین «اصلان مسخدوف» بود که او نیز در سال ۲۰۰۵ میلادی کشته شده بود. عملیات جدایی‌طلبانه شورشیان چچن در ماه‌های اخیر و بر اثر مقابله شدید نیروهای روسی و برخی نیروهای چچنی به شدت تضعیف شده بود اما به هر صورت، باسایف یکی از مهمترین و جنجالی‌ترین چهره‌ها در میان شورشیان چچن به شمار می‌آمد زیرا هدف قرار دادن غیرنظامیان را به عنوان تاکتیکی اصلی در عملیات خود مورد توجه قرار می‌داد. قساوت او در این جریان به حدی بود که «سادالایف» به عنوان جانشین مسخدوف اذعان کرده بود که با اقدام باسایف در گروگانگیری بسلان به شدت مخالف بوده است.

■ شامیل باسایف که بود؟

باسایف در سال ۱۹۶۵ میلادی در چچن به دنیا آمد و پس از پایان دبیرستان، دو سال در ارتش شوروی خدمت کرد. در سال ۱۹۹۱ میلادی، هنگامی که کمونیست‌های تندرو برای کودتا آماده می‌شدند، وی به تیم محافظان بوریس یلتسین پیوست. اما در همان سال، وقتی «زخار دودایف» مسئله استقلال از روسیه را مطرح کرد، باسایف هم به همراهان وی پیوست و عملیات آنها، توجه بین‌المللی را به مسئله چچن جلب کرد. در نوامبر سال ۱۹۹۱ میلادی، وقتی نیروهای روسیه در مرز چچن مستقر شدند، باسایف و دو چچنی دیگر، با هواپیماربایی قصد رفتن به ترکیه را داشتند ولی بعد به چچن بازگشتند. در اولین جنگ چچن در سال‌های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۶ میلادی باسایف به عنوان یکی از فرماندهان ارشد شورشیان چچن شناخته شد. در سال ۱۹۹۵ میلادی و در جریان بمباران منطقه توسط یک هواپیمای روسی، یازده نفر از اعضای درجه یک خانواده باسایف کشته شدند. از سال ۱۹۹۶ میلادی نیز تا سال گذشته میلادی، نام او به عنوان یکی از فرماندهان ارشد چچن مطرح بود. در سال ۱۹۹۹ میلادی نیز او تلاش کرد جمهوری داغستان را به چچن الحاق کند و این عملیات به یکی از عوامل بروز دومین جنگ چچن در فاصله‌ای یک‌ساله منجر شد. انفجار یک مین در سال بعد، موجب شد باسایف یک پای خود را از دست بدهد. پس از طرح‌ریزی حملات مختلف علیه روسیه، مسکو جایزه‌ای ده میلیون دلاری را برای سر وی تعیین کرد. اما تنها واکنش باسایف به این قضیه چنین بود: «به من نگویید آنها دنبال من هستند، زیرا این من هستم که آنها را دنبال می‌کنم.»

■ باسایف و بن لادن

زمان کشته شدن باسایف، بسیار برای روسیه اهمیت داشت. برگزاری اجلاس گروه هشت در سن‌پترزبورگ روسیه می‌توانست راه ابراز نارضایتی و انتقاد کشورهای غربی از وضعیت دموکراسی و حقوق بشر در روسیه و نیز فشارها بر مسکو برای عدم استفاده از اهرم انرژی در عرصه سیاست را هموار کند. اما کشته شدن باسایف در چنین شرایطی، عملاً باعث شد پوتین راهی برای منحرف کردن توجهات از این مسائل و تمرکز بر مسئله کشته شدن «یک تروریست» پیدا کند. اعلام خبر مرگ باسایف در اجلاس گروه هشت در سن‌پترزبورگ، چیزی تقریباً مشابه اعلام خبر بن لادن در روز اعلام استقلال آمریکا است! بنابر گزارش‌هایی که منتشر شده است، اتومبیل باسایف یکی از خودروهای کاروانی بوده است که در حومه دهکده‌ای در جمهوری اینگوشتیا مشغول حرکت بود. با توقف این کاروان، باسایف از اتومبیل خود خارج شده و به کامیونی پر از مواد منفجره نزدیک شد که این کامیون نیز در همان زمان منفجر شد. گزارش‌ها در مورد انفجار ناگهانی این کامیون باعث شد افکار عمومی روسیه احساس کنند چنین عملیاتی، پیشتر نیز فرصت اجرا داشته است اما در آستانه برگزاری نشست گروه هشت، کشته شدن باسایف مفهوم جدیدتری یافته است. در همین حال برخی کارشناسان سیاسی می‌گویند شامیل باسایف به همان اندازه برای روسیه خطرناک بود که اسامه بن لادن برای آمریکا. واکنش رئیس‌جمهور آمریکا به کشته شدن باسایف نیز می‌توانست مشابه واکنش او به مرگ بن لادن باشد. جورج بوش در واکنش به مرگ باسایف گفت: «معتقدم کسی که دستور قتل کودکان بسلان را صادر می‌کند مستحق مرگ است.» از سوی دیگر، این واقعیت که باسایف نه در چچن بلکه در جمهوری اینگوشتیا کشته شده است، هم نشانه‌ای دیگر از شرایط شورشیان چچن است. این مسئله نشان می‌دهد که شورش و ناآرامی نه‌تنها از چچن به اینگوشتیا نیز کشیده شده است، بلکه تمام هفت جمهوری منطقه قفقاز شمالی را تحت‌تاثیر خود قرار داده است. حتی برخی از مقامات روسی اذعان می‌کنند که جنگ واقعی اکنون نه در چچن بلکه در مناطق مختلف قفقاز جریان دارد. شورشیان چچن با برنامه‌ریزی و جذب نیرو توانسته‌اند بسیاری از پایگاه‌های خود را به جمهوری اینگوشتیا و جمهوری‌های دیگر قفقاز منتقل کنند و حالا از چچن، تنها به عنوان مکانی برای جمع کردن قوا در زمان پس از انجام عملیات استفاده می‌کنند و روسیه هم نتوانسته است تا حد قابل قبولی، فعالیت آنها را کنترل کند. از سوی دیگر، حکومت اقتدارگرایانه روسیه باعث شده که افراد بیشتری به گروه‌های شورشی بپیوندند و دائماً راه جذب نیرو برای جنگجویان چچن هموار باشد. وقتی پوتین و بوش در حاشیه اجلاس گروه هشت به بحث در خصوص مرگ شامیل باسایف بپردازند، می‌توانند شباهت‌های عملکرد باسایف و بن لادن را هم مورد توجه قرار دهند. باسایف دست‌پرورده سرویس‌های مخفی روسیه بود، درست مثل بن لادن که مخلوق سیا است. باسایف هم درست مثل بن لادن، علیه حامیان قدیم خود به‌پا خاست و درست همان‌طور که آمریکا با مشکلاتی جدی برای مقابله با فعالیت‌های تروریستی بن لادن مواجه است، باسایف هم چالشی جدی را پیش روی دولت روسیه قرار داده بود. به همین جهت، روسیه فعلاً برگ برنده خوبی را در مقابل آمریکا در دست دارد زیرا باسایف مرده اما بن لادن هنوز زنده است.

رامسفلد در افغانستان

واشینگتن ریشه طالبان را نشانه می‌گیرد

«دونالد رامسفلد» وزیر دفاع آمریکا گفت: «با وجود ورود غیرقانونی شبه‌نظامیان طالبان از مرزهای افغانستان به این کشور، این گروه شکست خواهد خورد.» رامسفلد که دیروز از تاجیکستان وارد افغانستان شده بود، پس از دیدار با مقامات این کشور در یک کنفرانس خبری شرکت کرد و اعلام داشت که نیروهای طالبان نمی‌خواهند ببینند کشوری مثل افغانستان یک دموکراسی موفق دارد. وزیر دفاع آمریکا اظهار داشت: «قاچاق پررونق مواد مخدر در افغانستان می‌تواند موجب کمک به تشدید حملات شبه‌نظامیان طالبان و در نتیجه ضربه به دموکراسی جوان این کشور شود.» رامسفلد همچنین تاکید کرد که همکاری با همسایگان افغانستان برای جلوگیری از نفوذ عناصر طالبان و القاعده به این کشور امیدوارکننده بوده است، اما نتوانسته در روند آن کاهشی به وجود آورد. وی به نام کشور خاصی اشاره نکرد، اما افزود که توافقات انجام گرفته میان ارتش آمریکا و افغانستان با پاکستان بهبود یافته است و ادامه دارد. بسیاری از افغان‌ها پاکستان را به عدم انجام اقدامات کافی برای ممانعت از فعالیت شبه‌نظامیان در خاک این کشور متهم کرده‌اند و معتقدند که آنها از پاکستان به عنوان پایگاهی برای انجام عملیات در خاک افغانستان بهره می‌برند. وزیر دفاع آمریکا تصریح کرد که اطلاعات به دست آمده توسط آژانس‌های اطلاعاتی کشورش حکایت از آن دارد که طالبان در ازای حمایت و پشتیبانی از قاچاقچیان مواد مخدر سهمی از فروش مواد را دریافت می‌کند. وی همچنین اظهار داشت که کشورهای اروپایی بیشترین درخواست‌ها برای خرید هروئین و سایر مواد مخدر را داشته‌اند او از کشورهای اروپایی خواست تا برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر اقدامات بیشتری صورت دهند. افغانستان هم‌اکنون تولیدکننده ۹۰ درصد از هروئین و تریاک مصرفی در دنیا است. گفته می‌شود که بیشتر این مواد از طریق خاک ایران و پاکستان به اروپا و سایر نقاط جهان قاچاق می‌شود. با وجود آنکه جامعه بین‌الملل تاکنون صدها میلیون دلار صرف مبارزه با مواد مخدر در افغانستان کرده است، با این حال تولید تریاک در این کشور به خصوص در جنوب که گروه طالبان فعال‌تر است، روندی فزاینده به خود گرفته است. وزیر دفاع آمریکا که به طور سرزده وارد افغانستان شده بود، پیش از این کشور به تاجیکستان رفت. تاجیکستان به عنوان یکی از حامیان آمریکا در جنگ علیه تروریسم مهم‌ترین مسیر قاچاق مواد مخدر به روسیه و سایر کشورهای شرق اروپا است. وزیر خارجه تاجیکستان طی کنفرانسی خبری گفت که کشورش بیش از حد مقصر قاچاق مواد مخدر شناخته شده است. وی فهرستی شامل اسامی برخی افراد را ارائه کرد که نشان می‌داد دولت وی مقادیر زیادی هروئین و سایر مواد مخدر تولیدشده در افغانستان را کشف و ضبط کرده است. رامسفلد همچنین در جمع خبرنگاران خاطرنشان ساخت که پنتاگون به ایجاد پایگاه‌های نظامی ثابت در آسیای مرکزی علاقه‌مند نیست. وی در عین حال یادآور شد که پایگاه‌های موجود در این منطقه و استقرار نظامیان آمریکایی امری لازم و ضروری و در جهت حمایت از فعالیت‌های نظامی در افغانستان است. سفر وزیر دفاع آمریکا به تاجیکستان و افغانستان در بحبوحه تشدید تلاش‌های نیروهای ائتلاف در راستای سرکوب بازماندگان طالبان در مناطق ناآرام جنوبی این کشور انجام شده است. هم‌اکنون صاحب‌نظران سیاسی معتقدند که دو فاکتور اصلی زمینه افزایش فعالیت مجدد طالبان را پدید آورده است. این گروه برای پشتیبانی نیروهای خود به یک منطقه- یا کشور- امن نیازمند است که شمال پاکستان تا حدی این نیاز را مرتفع کرده است. از سوی دیگر طالبان برای خرید سلاح و مهمات نیازمند پشتیبانی مالی است که این مشکل نیز به کمک یک شیوه قدیمی یعنی تولید و فروش مواد مخدر حل شده است. مقامات ارتش آمریکا اعلام کردند که نیروهای وابسته به طالبان در قیاس با مقطعی که با حمله نظامی نیروهای ائتلاف سرنگون شدند، به لحاظ سازماندهی و گستردگی حملاتشان قدرتمندتر شده‌اند. هفته پیش کرزی از جامعه بین‌الملل خواسته بود تا در عقاید خود درخصوص جنگ علیه تروریسم تجدیدنظر و پیش از همه چیز نگاه خود را به ریشه‌های اصلی آن فراتر از مرزهای افغانستان معطوف کند. انگلیس روز دوشنبه اعلام کرد که ۹۰۰ سرباز دیگر و هلی‌کوپترهای بیشتری را به جنوب افغانستان اعزام می‌کند. جایی که نیروهای انگلیسی در راس عملیات صلح ناتو با مقاومت شدید طالبان مواجه شده‌اند. با حضور این نیروهای کمکی در ماه‌های آتی، تعداد نظامیان انگلیسی در جنوب افغانستان به ۴۵۰۰ نفر خواهد رسید. یک هزار سرباز انگلیسی نیز در مرکز فرماندهی ناتو در کابل مستقر هستند. نیروهای طالبان دیروز گفتند که با حملات شدید و بی‌امان خود از نیروهای کمکی انگلیسی که عازم استان هلمند در جنوب افغانستان هستند، استقبال خواهند کرد. فرمانده طالبان در گفت‌وگوی تلفنی به رویترز گفت: ما با حملات تازه از نظامیان جدید انگلیسی استقبال خواهیم کرد. وی افزود: ما آنچنان بی‌رحمانه به نیروهای انگلیسی حمله خواهیم کرد که همگی‌شان پا به فرار بگذارند. این فرمانده طالبان گفت: ما هم‌اکنون روزانه تلفات جانی و خسارات تجهیزاتی زیادی را در استان هلمند به نیروهای انگلیسی تحمیل می‌کنیم. افزایش نظامیان انگلیسی بدین معناست که ما اهداف انگلیسی بیشتری خواهیم داشت. وی اضافه کرد: نظامیان خارجی در افغانستان هم‌اکنون در حال دادن تلفات بسیاری هستند. بمبگذاران انتحاری ما روزانه در جست‌وجوی اهداف هستند. در همین حال خبرگزاری رویترز گزارش داد: «تام کوئنیگز» فرستاده ویژه سازمان ملل به افغانستان گفت: اگر ما فکر کنیم که طالبان پس از شکست سال ۲۰۰۱ به وضعیت عادی باز نخواهد گشت، سخت در اشتباهیم. نیروهای طالبان به وضعیت عادی بازگشته‌اند و شبکه‌های تروریستی بین‌المللی در حال کمک به آنها هستند. کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا گفت: ناظران باید خیلی مراقب باشند که اتفاقات جنوب افغانستان را با یک تهدید استراتژیک علیه دولت این کشور اشتباه نگیرند. اما افزایش خشونت‌ها در جنوب افغانستان باعث شد که فرماندهان انگلیسی خواستار اعزام نیروهای کمکی به این منطقه شوند. با ورود این نیروهای کمکی، تعداد نظامیان ناتو در افغانستان به ۱۸ هزار و ۵۰۰ تن خواهد رسید. واشینگتن امیدوار بود تا با افزایش نیروهای ناتو تعداد نظامیان خود را در افغانستان کاهش دهد، ولی هم‌اکنون حدود ۲۳ هزار سرباز در افغانستان دارد. تونی بلر نخست‌وزیر انگلیس روز دوشنبه گفت: عملیات انگلیس در جنوب افغانستان خطرناک و دشوار است. یکی از فرماندهان بلندپایه انگلیسی نیز گفت: طالبان در برخی مناطق ابتکار عمل را در دست گرفته است. وی گفت: آنها در حال انجام حملات نسبتاً بزرگ به مواضع بی‌دفاع و گرفتن تلفات زیاد هستند. فرمانده ارتش انگلیس افزود: اما سئوال اینجاست که آنها چه مدت می‌توانند به حملات خود و گرفتن این تلفات ادامه دهند. با این حال خیلی زود است که پیش‌بینی کنیم این حملات به زودی کاهش می‌یابد. ما در این مرحله به طور دقیق از شرایط طالبان مطلع نیستیم. از سوی دیگر وزیر امور خارجه پاکستان پس از دیدار با وزیر امور خارجه آمریکا گفت که پیشنهادهای ملموسی را برای فرونشاندن مشاجرات بین پاکستان و افغانستان بر سر امنیت مرزی ارائه کرده است. سفر خورشید محمود قصوری وزیر امور خارجه پاکستان به آمریکا، در حالی صورت گرفت که چند روز قبل همتای افغان وی در سفر به آمریکا از پاکستان خواسته بود تا برای کنترل اقدامات تروریستی در طول مرز مشترک دو کشور، تلاش بیشتری به خرج دهد. کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا و خورشید قصوری همتای پاکستانی وی، هر دو گفتند که متعهد به بررسی کامل روابط بین واشینگتن و اسلام‌آباد هستند. قصوری گفت که وی پیشنهادهای ملموسی را درباره چگونگی بهبود اوضاع در مرز پاکستان - افغانستان به رایس ارائه کرده است. وزیر امور خارجه پاکستان گفت که رایس هم با نظر وی موافق بوده که افغانستان و پاکستان نباید به طور علنی درباره مناقشات مرزی‌شان جر و بحث کنند، زیرا هر دو در حال مبارزه با شبه‌نظامیان طالبان و نیروهای القاعده هستند. «شان مک کورمک» سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا به طور مشخص اظهارات قصوری را تایید نکرد، ولی گفت به‌رغم مشاجرات علنی پاکستان و افغانستان آمریکا قصد دارد هر کاری را که می‌تواند برای ارتقای امنیت مرزی دو طرف انجام دهد.

خبرها

۹۹ درصد سومالی در دست اسلامگرایان

ایرنا: نیروهای بازمانده از جنگ سالاران «ائتلاف تحکیم صلح و مبارزه با تروریسم» در سومالی دیروز ضمن تسلیم به نیروهای وفادار به «دادگاه‌های اسلامی» سلاح خود را تحویل دادند. شبکه خبری بی‌بی‌سی با اعلام این خبر افزود: در جریان دور نبرد بین جنگ سالاران با شبه‌نظامیان اسلامگرا دست‌کم ۶۰ تن کشته شدند. هواداران «دادگاه‌های اسلامی» اکنون کنترل ۹۹ درصد از مناطق پایتخت و دیگر شهرهای مهم سومالی را در اختیار دارند. بی‌بی‌سی ادامه داد: شبه‌نظامیان سومالی ماه گذشته در تلاش برای احیای قانون در این کشور اکثریت جنگ سالاران را از شهر بیرون کردند. این در حالی است که شبه‌نظامیان سومالی اتهام آمریکا و دولت ضعیف تحت حمایت سازمان ملل مبنی بر ارتباط آنان با القاعده را تکذیب کرده‌اند. درگیری‌ها در موگادیشو از روز ۱۷ اردیبهشت ماه سال جاری میان افراد مسلح هوادار «دادگاه‌های اسلامی» و نیروهای «ائتلاف تحکیم صلح و مبارزه با تروریسم» (مورد حمایت آمریکا) آغاز شد. سومالی با جمعیت ۱۰ میلیون نفر در شاخ آفریقا واقع شده است. این کشور از اواخر قرن ۱۹ میلادی تحت حاکمیت انگلیس و ایتالیا بود اما در ژوئیه ۱۹۶۰ به استقلال رسید.

اخراج دو دیپلمات آمریکایی از قرقیزستان

مهر: مقام‌های قرقیزستان دیروز اعلام کردند که دو دیپلمات آمریکایی را اخراج کرده‌اند و سفارت آمریکا علت این اقدام را تماس آنان با سازمان‌های غیردولتی در این کشور عنوان کرد. یک سخنگوی وزارت امور خارجه قرقیزستان با اعلام خبر اخراج دیپلمات‌های آمریکایی، اطلاعات بیشتری را درباره علت این اقدام ارائه نداد. سفارت آمریکا در قرقیزستان نیز در واکنش به این اقدام، بیانیه‌ای را منتشر کرد. در این بیانیه ادعا شده است: «این دو دیپلمات به اتهام داشتن تماس نامناسب با رهبران سازمان‌های غیردولتی در قرقیزستان اخراج شدند.» سفارت آمریکا در این بیانیه خاطرنشان کرد: «چنین اتهاماتی به طور روشن به نفع کسانی است که خواهان تخریب روابط بین قرقیزستان و آمریکا هستند.»

تمدید ماموریت ژاپنی‌ها در بلندی‌های جولان

ایسنا: مقامات رسمی اعلام کردند، ژاپن دیروز تصمیم گرفت تا ماموریتش را در حمایت از تلاش‌های حافظ صلح سازمان ملل در بلندی‌های جولان برای شش ماه دیگر تمدید کند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، به دنبال جنگ یوم کیپور در سال ۱۹۷۳، این نیروهای سازمان ملل در سال ۱۹۷۴ به منظور نظارت بر جداسازی نیروهای سوری و اسرائیلی در بلندی‌های جولان تشکیل شد. یک مقام رسمی از وزارت خارجه ژاپن اعلام کرد که هیات ۴۵عضوی ژاپن حداقل تا ۳۱ مارس سال ۲۰۰۷ در این منطقه باقی می‌ماند. وی افزود: هیات ژاپنی به همراه هیات هندی در تلاش برای تامین نیازهای لجستیک به نیروی ناظر جداسازی سازمان ملل است. ژاپن از سال ۱۹۹۶ سربازانش را به بلندی‌های جولان فرستاده است. تصمیم ژاپن برای تمدید این ماموریت به دنبال تصمیم شورای امنیت سازمان ملل برای گسترش فعالیت این نیروها در بلندی‌های جولان به مدت شش ماه اتخاذ شد.

تظاهرات ضدآمریکایی در کره جنوبی

مهر: هزاران تن از کارگران و فعالان کره جنوبی دیروز در دومین روز برگزاری راهپیمایی در سئول به توافقنامه تجارت آزاد بین شورشیان و آمریکا اعتراض کردند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، حدود ۵ هزار تن از معترضان پیش از تجمع در مرکز سئول شعارهایی علیه تجارت آزاد سر دادند و مخالفت خود را با توافقنامه نفتا اعلام کردند. حدود ۳ هزار تن از کارگران نیز که سربندهای قرمز داشتند در تظاهرات جداگانه‌ای پیش از پیوستن به معترضان دیگر شعار می‌دادند: «قرارداد نفتا مغایر با منافع کشور ما است.» این تظاهرات که از روز دوشنبه در سئول آغاز شد، در پی آغاز گفت‌وگوهای پنج روزه مقامات تجارت آمریکا و کره جنوبی در هتلی در سئول که بیش از ۳ هزار پلیس ضدشورش از آن محافظت می‌کردند، صورت می‌گیرد. این گفت‌وگوها که روز گذشته آغاز شد، دومین دور گفت‌وگوهای آمریکا و کره جنوبی است. اولین دور این مذاکرات ماه گذشته در سئول برگزار شد.

نخستین صف‌آرایی گروه‌های سیاسی در روسیه

ایرنا: کنفرانس «روسیه دیگر» در انتقاد از سیاست‌های کرملین، دیروز با حضور صدها تن از نمایندگان سازمان‌های غیردولتی داخلی و خارجی و احزاب مخالف دولت، در مسکو آغاز به‌کار کرد. در این همایش احزاب و جناح‌های مخالف دولت روسیه از جمله لیبرال دموکرات، کمونیست و ملی‌گراهای بلشویک و نیز سازمان‌های مدافع حقوق بشر و انجمن‌های غیردولتی شرکت دارند. این نخستین گردهمایی مشترک احزاب و جناح‌های سیاسی داخلی و گروه‌های خارجی علیه سیاست‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کرملین است. هتل «رنسانس» محل برگزاری این همایش که به «کنفرانس علیه پوتین» موسوم شده است، تحت تدابیر شدید امنیتی قرار دارد. کنفرانس «روسیه دیگر» تا دو روز در مسکو ادامه خواهد یافت و برخی شخصیت‌های معروف منتقد دولت از جمله «میخاییل کاسیانف» نخست‌وزیر اسبق این کشور در آن سخنرانی خواهند داشت.